

kan ingen Alliance slutte, og ikke heller lade sine Tropper agere i Forening med andre Magters; dette kan dog enhver anden Souverain gjøre, og den samme Ret maa vel ogsaa vor Konge have.

Jeg skal nu tillade mig at resumere denne for mig høist ubehagelige Discussion. Der er igaar og idag fremkommet 3 Paaastande, mod hvilke jeg maa nedlægge Protest: for det Første, at Regjeringen ikke skulde være berettiget til at anvende Tropper fra Kongeriget eller fra Slesvig til Forbundscontingent — en saadan Berettigelse har Kongen Monrad: Af hvad Grund? Hvor?, men om han vil gjøre Brug deraf, det vil beroe paa Omstændighederne; for det Andet, at Regjeringen ikke skulde være berettiget til at sammenblende Soldater fra Kongeriget og Hertugdømmerne i samme Afdelinger (Eschering: Det har jeg jo ikke sagt!) — en saadan Paaastand er bleven fremsat igaar (B. Christensen: Af hvem?), og er ligeledes aldeles uberettiget. Den tredje Paaastand, som efter mit Skøn er den vigtigste og farligste, og som jeg ligeledes maa nedlægge Indsigelse imod, er, at de Bærnepligtige, som udskrives ved Lov, ikke skulde være pligtige til at marschere, hvorsomhelst de blive befalede, ligesaavel som de Bærnepligtige, der have taget frivillig Tjeneste; og jeg kan ikke tilbageholde at udtale min Forbauselse over at høre en saadan Paaastand fremsat af en forhenværende Krigsminister, en forhenværende Officer. Jeg slutter disse mine Ytringer med gjentagende at henstille, om ikke det ærede Udvalg vilde frafalde sit Endringsforslag og stemme for Justitsministerens.

Ordføreren: De Indvendinger, som ere gjorte mod Udvalgets Forslag, troer jeg ere aldeles tilstrækkeligt gjendrevne af flere ærede Talslere, navnlig mener jeg, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Eschering) har tilstrækkeligt tilbagevist den Beskyldning, at Udvalget skulde have gjort sig skyldig i Overgreb. Den Paaastand, som man gjør, at det er et Overgreb, naar man knytter Betingelser til Antagelsen af Bevillingslove, og den Paaastand, at en Bevillingslov bør enten reent antages eller forkastes, disse to Paaastande falde aldeles sammen og ere eensbetydende, men jeg troer, at det er tilstrækkeligt begrundet i Sagens Natur, at Paaastanden er urigtig, og jeg troer, at der er tilstrækkelig Praxis her i Rigsdagen, som viser, at dette ogsaa af den er blevet antaget. Den ærede Krigsminister siger, at han har gjort Alt, hvad der staaer i hans Magt, for at berolige Udvalget; at han har gjort sit, for at vi skulle tage vort Forslag tilbage, da han atter idag har opfordret dertil. Jeg veed ikke, hvad den høitærede Krigsminister forstaaer ved, at han har gjort Alt, hvad der staaer i hans Magt, for at berolige os i denne Henseende (Latter); thi har han ikke i det samme Dieblik erklæret, at han ingen Sikkerhed vilde give os med Hensyn til det Mandskab, han her vil tage, og at der slet ikke er taget nogen Bestemmelse om, hvilke Batailloner der skulle anvendes til Forbundscontingentet; at det aldeles skal afhænge af de concrete Omstændigheder, hvilken Bestemmelse der i saa Henseende bliver tagen, og om der overhovedet skal tages nogen, saa at det er meget muligt, at han vil indlemme danske Tropper i den tydske Forbundsarm.